

Uit de stront getrokken

Eerste druk, september 2012

© 2012 Kirstin Danker

Illustratie door Vicky Jeurissen

ISBN: 978-90-484-2563-1

NUR: 306

Uitgever: Free Musketeers, Zoetermeer

www.freemusketeers.nl

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zonodig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (I) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (II) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

Kirstin Danker

Uit de stront getrokken

De natte droom van Freud

Het is weer zover
Ik sta zonder tanden
Naakt
in de arena
van donker vermoeden

Ik kom hier regelmatig
en ik wil elke keer
wegrennen, vluchten
uit dit oord van vernedering

Want ik weet al wat er komen gaat
En het vervult mij met vrees
ik moet heel nodig
per direct
mijzelf ontdoen van deze last

Alle ogen op mij gericht
Vol walging
en hier en daar een verdwaalde lach
Als ik bedrukt
alles eruit duw

En de dag begint
gekleurd

In de branding

Ik verbrand mijn schepen
Ze voeren slechts
naar ondiepe wateren
en liepen vast
in het slib gestrand

Ik blijk vochtvast
en waterproof
Duik in alle tranen
ze zijn bewaard
om mij te laten drijven
op deze zoute zee

Mijn schepen zien zwart
en ik brand van verlangen
naar het vuur
in mijn hart

Ik ben nog niet uitgebrand

Gestolde hoop

Zie hier dit glas
nooit halfvol of leeg
altijd breekbaar in vorm
maar als kristal zo puur
het raam van mijn ziel
het laat me kijken
in alle lagen
als dubbelglas beslaat het
mijn visie
koester ik gestolde hoop
mij nooit te laten vallen

De verwilderde tuin van Jip en Janneke

In theatraal blond
vervlochten in streng gewas
om losgelaten te worden
verdeeldheid te zaaien
tussen Jip en Janneke

Ontstaat een heg van verlangen
naar een verWilderde tuin
waarin we waken
voor afrikaantjes

Tot het woekert
dit bloemenbed
ons geweten in slaap sust
door angst te voeden
voor een andere kleur
dan rood, wit, blauw

Afrikaantje, ik vergeet je nietje